

כאשר ציית מנחם בגין, מפקד האצ"ל, להוראה של איש ההגנה - ידעו הכל כי המדינה התחילה בחייה הנורמליים

נעמי שמר

(יושבת משמאל) השתתפה בשבוע במסיבת יום־הולדת שערכו לכבודה גלי צה"ל ומועדון בימות בקברט הסאטירי בתל־אביב. בין עשרות הזמרים והזמרות שהיו פיעו לכבודה של נעמי בשירים שחיברה במשך השנים, נוצרו באופן ספונטאני צמידים ושלישיות שהיו פיעו מעל גבי הבמה. בתמונה, מימין לשמאל: הזמרות אילנה רובינא, צילה דגן ואופירה גלוסקה.

סירובו של המחזאי חנוך לוין לקבל השנה את פרס הנשיא, למרות שנבחר לקבלו, העלה זכרון מחלוקת פרס הנשיא בשנה שעברה. היה זה כאשר זלמן שזר לחץ את ידו של המחזאי־במאי ניסים אלזני שזכה אז ב־פרס. אמר שזר, שהושפע כנראה משמו הפרטי של המחזאי: "סוף־סוף מחזאי מעודת־המזרח מקבל פרס למחזאות". ה־נשיא לא ידע כי אלזני הוא יליד הארץ, בן למשפחה יוצ־את אירופה.

הקברט הסאטירי ממ־שיך לעורר סקרנות אצל אנשי המימסד. השבוע חזו בתוכנית הסאטירית בין השאר סגן יו"ר הכנסת יצחק נבון שנאלץ לעמוד חלק גדול מהתוכנית בגלל חוסר מקום; סגן שרת־החברה גד יעקבי שהגיע באיחור קל בגלל בעיית חניה, ישב במעבר; מוכ"ל מפלגת העבודה לשעבר ח"כ אריה ("לובה") אליאב ש־נסע יום אחרי הביקור בק־ברט לשליחות של חודשים בחו"ל, וראש אג"ם אלוף ישראל טל. כשנשאלו ה־אחמ"ם על־ידי בעל המקום יעקב ("ענקלה") אגמון ל־דעתם על התוכנית, השיב יעקב: "התוכנית כללית מצאה חן בעיני, למרות שיש בה כמה קטעים וולגריים". ואילו אליאב איתל: "יש־ריכות, תמיד ישיכו".

הבמאי אנדרה קלרר שזו הסתכסך במסגרת ההפקה של מחזה הטלוויזיה הכושף עשה את שלו. הרקע לסיכסוך היה דרישת השחקנים שהטל וויזיה תממן את בגדי ההופעה שלהם במחזה. המצב הגיע ל־ידי כך שהשחקנית מרים גבריאל איימה שתעזוב את ההפקה אם לא תקבל בגדים ואנשי הטלוויזיה כבר עמדו להתליף אותה בשחקנית טל בה פרידו. אך בסופו של דבר קנו לגבריאל את הבגדים בחנות איוויר ולשחקן אחר במחזה, זאב ריוח, קנו בשניידות. הביזבוז לא מצא חן בעיני האחראים בטלוויזיה שטענו כי אפשר היה לשכור את הבגדים במחיר הרבה יור־תר זול. התוצאה: אנדרה קלארשו הועבר לסטל בתוכנית טלוויזיה הנקראת על־ידי עובדי הטלוויזיה בהומור מקאברי בשם נקרו־גוס או לזכר. אלו הן תוכניות שמכיר נה הטלוויזיה לגדולי האומה המבוגרים. את התוכניות מ־

צלמים ומקפאים לעתיד, על כל מיקרה של הסתלקות פתי אומית מהעולם של אחד מ־גדולי האומה.

הישיבה הפנימית של ועדת ההסברה של רשות השידור, שנערכה לפני כשלושה שבועות, גלשה לפסים לא כל־כך ענייניים: ברובה, ניסו המשתתפים לפייס בין שניים מ־המשתתפים. בוועדה, בה חברים כמה מחברי מליאת רשות השידור וכמה מחברי הוועד המנהל, משתתף בין היתר גם מנהל בית־ספר בלפור בתל־אביב דב כיטוב, שהוא פעיל בהסתדרות המורים. בין שאר דבריו אמר כיטוב כי טלוויזיה זה יש חלק רציני בתרומה לאווירת המשבר החברתי ה־שוררת בארץ. דבריו אלו ה־גיוז את מנהל הטלוויזיה ישי עזיהו תדמיר שהתפרץ כל־פי כיטוב: "נמאסת! אתה עו־לה על העצבים עם הפיטפור־טים שלך! אתה חוזר על עצי־הישיבה עסקו הנוכחים בה־געתו.

שאלה במקום שאל השבוע כתב דבר דניאל בלון שהגיע למסיבת יום־הולדת ה־24 של הכנסת. כשנכנס ב־לון למקום ושמע את תזמורת המשרה שניגנה ואלסים ומארשים וראה את הנוכחים, שאל: "מה זה פה, קונגרס וינה?"

באותה מסיבה הסתובב ח"כ מנחם בגין כשהוא במ־צבירות עליו ביותר. כשראה את אחת הנוכחות שלבשה שימלה אדומה, ניגש אליה ושאל: "סליחה גברתי, האם את בולשביקית?"

שר־השיכון לשעבר מרדכי כנטיב סיפר שה־בוע תוכנית הרדיו שנות ה־חדינה - על העימות הראשון שהיה בכנסת בין אנשי ה־אצ"ל וההגנה: בתחילת שנות החמישים קם מנחם בגין מ־מקומו במהלך אחד הדיונים והתפרץ בקריאת־ביניים ממ־שכת. יוסף שפרינצק ז"ל, שהיה אז יו"ר הכנסת, קרא

לעברו: "בגין - שב! להפתעת הנוכחים השתתק או בגין וישב. "זו היתה הפעם הרא־שונה!" סיפר בנטוב, "שמפקד האצ"ל נשמע להוראה של איש ההגנה, ועבור כל חברי הכנסת זה היה אות שהמדינה התחילה בחיים נורמליים ו־דמוקרטיים."

במצב־ביש היה המילי־יוגר היהלומן היהודי מבלגיה אהרון גוטוויירט, שהוא גם בעל סוכנות פולקסוואגן בישראל. גוטוויירט בא לפגישה עיסקית בבורסה היהלומים ב־רמת־גן, בה הונהגו סידורי ביטחון חמורים ביותר. כא־שר נתבקש על־ידי השומרים לזהות עצמו, אמר כי הוא מ־עולם אינו נושא תעודות וכל אחד יודע מי הוא. הדבר לא שיכנע את השומרים וגוטוויירט נאלץ להמתין בכניסה שעה ארוכה, עד שירד יהלומן ידוע אחר וזיהה אותו.

הגיע השבוע אהוד ("אודי") דייין על הצהרותיו הפוליטיות של אחיו אסי

דיין בשבוע שעבר בארה"ב. אמר אהוד, שהוא מושבניק בנהלל: "יש לנו מזל שדווקא הדיין הגדול עוסק בפוליטיקה ולא הצוציק הזה."

איש העסקים התל־אביבי, אריה פילץ, עבר להתגורר במלון הילטון בתל־אביב, משום ששם יש מעלית. פילץ קיבל לפני מיספר שבועות ה־קפת־לב, ורופאיו אסרו עליו לעלות מדי יום לדירתו הנמצאת בקומה החמישית באחד הבתים ברחוב הירקון בתל־אביב. פילץ עבר למלון הילטון לאחר ש־עוזריו בדקו את מעליות המ־לונות הגדולים בתל־אביב ו־מצאו כי אלה של הילטון הן הרחבות והנוחות ביותר.

איש יחסי־הציבור יוסי ינאי התפלא לקבל יום אחד מכתב מארצות־הברית בו פניה מרופאה יהודיה לעזור לבתה הנמצאת במוסקבה לצאת מ־ברית־המועצות ולעלות לישראל. הוא ענה לרופאה האמ־ריקאית במכתב בו הוא מת־נצל על כך שאין לו כל דרך לעזור לבתה, אך הוא מאחל לה הצלחה במאבק. רק כע־בור מיספר ימים נזכר ינאי כי

אחת מהסובלות העיק־ריות מהגניבה שנערכה אצל האופנאי גרעין איכריון, ה־תה יצרנית אריגי האופנה לויטה תדמיר, מנהלת ה־מפעל הקרוי על־שמה לויטה. מסתבר כי מרבית הדגמים אשר ניגנבו מידי אובדון ב־חו"ל, אשר היו מיועדים ל־תצוגה בשבוע האופנה אשר ייערך בחודש הבא בתל־אביב עשויים מאריגים של מפעלה.

כשידה על התחנתנה יצאה השבוע התכשיטאית רחל גרא, שניהלה ויכוח עסקי עם גבר שניכנס לגלריה שלה ה־ממוקמת בשטח הגדול לשעבר של יפו. הגבר, שהיה בעליו הקודם של המקום, ניסה לשכ־נע את רחל כי העסק שהוא "כשהמקום הזה היה שלי, או זה היה עסק לא־נורמלי. היה כאן תור מפה עד השעון". וזה בכלל לא פלא, מפני שהגבר נ־הל בזמנו במקום בית־בושת.

